

عنوان مقاله:

نقش دین و باورهای مذهبی در امید به آینده

محل انتشار:

دومین کنگره علمی پژوهشی سراسری توسعه و ترویج علوم تربیتی و روانشناسی، جامعه شناسی و علوم فرهنگی اجتماعی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مهری محمدی - دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

اسماعیل خیرجو - دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی

خلاصه مقاله:

امید به زندگی یکی از رایج ترین مسائل مطرح در جهان امروز است که ارتباط ویژه ای با حوزه دین و روانشناسی دارد. کارشناسان روانشناسی راهکارهایی را برای افزایش امید به زندگی مطرح نموده اند و اسلام نیز طی قرون متمادی موفق شده است میلیون ها نفر را در مناطق مختلف جغرافیایی و از نژادهای گوناگون به خود جذب کند و با تغییر سبک زندگی آنها، برای زندگی اجتماعی و فردی آنان قوانین خوبی ارائه نماید. بی تردید دین مبین اسلام دارای یک دستگاه روانشناسی مخصوص است که خاستگاه نخستین آن قرآن کریم می باشد. امید به معنای واقعی در ارتباط با الله مفهوم می یابد که منشأ تحولات و ایجاد انگیزه و تکاپو در عرصه های مختلف علمی، فرهنگی، اجتماعی ... و در نتیجه افزایش امید به زندگی می شود. پس ضروری است که مبادی و مبانی امید شناسایی گردد. در این مقاله با استفاده از روش توصیفی تحلیلی سعی شده است که مطالب مذکور بیان گردد و با بررسی منابع موجود، این مهم به دست آمد که توجه به قرآن و احادیث معصومین (ع) در افزایش امید به زندگی انسانها می تواند به عنوان مؤثر ترین شیوه به شمار آید.

کلمات کلیدی:

قرآن، روانشناسی، امید، امید به آینده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/458368>

